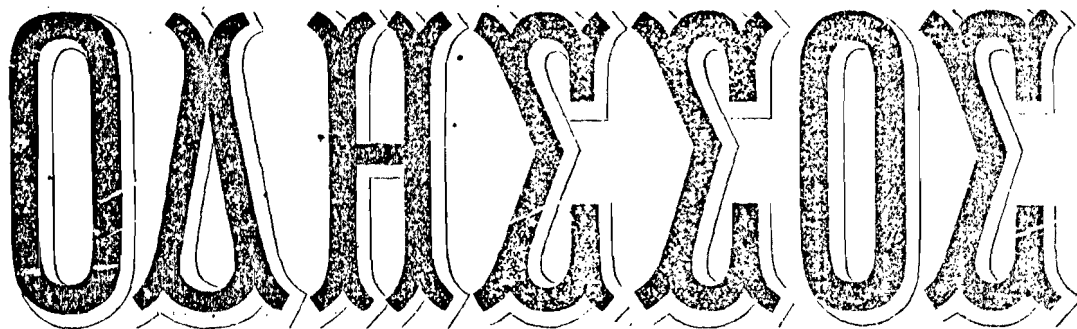

ΕΠΙΣΤΟΛΗ... 15.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ... 8
ΕΠΙΣΤΟΛΗ... 20.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ... 12.

Αί συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διεθνείς ταχυδρ., έπιταγάς, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Οδησού» ἐν τῇ Α. τμήματι ἀριθ. 534.

Αἱ συνδρομαί προπληρώνονται

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Διὰ πάσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον: A la direction du journal «Οδησός». &

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Α. σελίδι ὁ στίχος 1 λίθον
Ἐν τῇ Β. » » » 80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ Γ. » » » 40 »
Ἐν τῇ Δ. » » » 20 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγέλους γίνονται ἰδιαίτεραί συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν» ἀποστέλλονται χειρόγραφα διὰ πιστοτέρων δι' ἃς ἂν ἴσως ἐντυπώσονται καὶ δηλώσιν τὸν ὅτι τῆς προετίσεως, διότι ἄλλως δὲ δύνανται ὑπ' ὀφθαλμοῦ

Φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους τιμάται 3 λίθων.

Ἐκαστον φύλλον τιμάται 20 ἐκ.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ.

Διὰ τῆς ἐσπερινῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς χθὲς ἀφίκετο διὰ Ρουστούκιου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀνθηγεμὼν κ. Σταμπούλωφ μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Τῷ πρωθυπουργῷ ταξιδεύοντι ἀνεπισήμως δὲν ἐγένετο ἐπίσημος δεξίωσις, οὐχ' ἦττον ἐδεξιώθησαν αὐτὸν ἐν τῷ σταθμῷ ὁ νομάρχης τῆς πόλεως μας μετὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, συνώδευσε δὲ πλῆθος χωροφυλάκων μέχρι τοῦ θερينوῦ αὐτοῦ ἐνδιαιτήματος. Ὁ κ. Σταμπούλωφ λέγεται ὅτι θὰ διαμείνῃ ἐν τῇ πόλει μας ὑπὲρ τὸν μῆνα.

Λέγεται πρὸς τοὺτοίς μετ' ἐπιτάσεως παρὰ τοῖς σημασίαν ἔχουσιν ἐν τῇ πόλει μας κύκλοις ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀνθηγεμὼν κ. Σταμπούλωφ θὰ συνάντηθῃ ἐν ταῦθα μετὰ τῆς Α. Β. Υψ. τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις μετὰ τὸ ἐξ Εὐρώπης ταξιδιδίον του θὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐν ᾗ θὰ διαμείνῃ ἐπὶ τινα καιρὸν χάριν τῶν θαλασσίων λουτρῶν.

ΦΡΑΓΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΓ' ΑΙΩΝΑ

ΕΝ Τῷ ΠΥΡΓῷ ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ.

(ὑπὸ Γ. Μουσαίου.)

Τοῦ Renier καὶ τῶν συναδέλφων τοῦ ἀναχωρήσαντων, ὡς εἴρηται, ὁ πύργος Στενημάχου κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἐλλήνων, ἠγωνμένων μετὰ τῶν βουλγάρων, δύο δὲ ἔτη ὕστερον, τῷ 1208 ἦτο εἰς τὴν κατοχὴν βουλγάρου τινὸς ἄρχοντος, τοῦ Esclás, ὃν ὡς ἐξῆς περιγράφει ὁ χρονογράφος «un haut homme qui avait nom Esclás et estoit en guerre contre Burille qui ses cousins germains estoit, pour gou que cil Burille li avoit tolue sa terre en traison». Ὁ Βορίλλος οὗτος, ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ κυβερνήτου τῆς Ροδόπης Εσκλάς, ὁ καταχραστὴς διὰ προδοσίας τὴν χώραν του καὶ γνωστὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ σφετεριστοῦ ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ μηνιμονευθέντος ἦδη Καλοσιάννου, τοῦ φονεύσαντος τὸν Βοθοῖνον καὶ φονευθέντος καὶ αὐτοῦ κατόπιν κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἀναιρεῦτο τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦτοδὲ ἐπιδιώκων παντὶ τρόπῳ κατέστη ἀντίπαλος τοῦ αὐτοκράτορος Ἑρρίκου, ὅστις ἐξηκολούθει τὸν πόλεμον ὑπὸ ποικίλας τύχας. Τότε οἱ δύο ἀντίπαλοι τοῦ Βορίλου, ὁ Ἑρρίκος καὶ ὁ Εσκλάς φυσικώτατον ἦτο νὰ συνενωθῶσι κατὰ τοῦ κοινοῦ τούτου ἐχθροῦ.

Ὅθεν ὁ Εσκλάς ἔρχεται εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἑρρίκου καθημένου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐξοχωτέρων εὐγενῶν τοῦ (βαρόνων), ρίπτεται εἰς τοὺς πόδας του καταφιλεῖ τὰς χεῖρας του «puis li baise la main ossi». Διαδίδεται δὲ πανταχόσε ὅτι ἡ εἰρήνη ἐκλείσθη καὶ ὅτι ὁ Εσκλάς κατέστη ἐπιστήμιος στενὸς φίλος τοῦ Ἑρρίκου ὑποσχεθεὶς αὐτῷ ὡς νομίμῳ κυρίῳ πιστὴν κρὶ ὑπακοήν. Ὁ Ἑρρίκος ὁμως μὴ ἂν βέβαιος περὶ τῆς τελείας ὑπακοῆς του ἠθέλησε νὰ δεσμεύσῃ αὐτὸν δι' ἄλλων δεσμῶν ἰσχυροτέρων τοῦ δοθέντος λόγου. Ανατίθεται λοιπὸν εἰς τὸν στρατάρχην de Ville Hardouin (τὸν χρονογράφον δηλ.) νὰ ρίψῃ τὸ δόλωμα. Οὗτος τὸν λαμβάνει κατ' ἰδίαν καὶ τῷ διηγείται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει μίαν κόρην, τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο κατάλληλον νὰ τὴν νυμφεύθῃ. Ὁ ἀγαθὸς κυβερνήτης τῆς Ροδόπης δάκνει τὰ χεῖλη του, ρίπτεται ἐκ δευτέρου εἰς τὰ γόνατα τοῦ κυρίου του καὶ ζητεῖ νὰ γίνῃ γαμβρὸς του, φέρων ὡς ἐπιχειρήματα τὰ ἐξῆς, τὰ ὅποια ἠδυνάτο τις νὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν καὶ σήμερον ἀκόμη, ὡς λέγει ὁ Jean Erdie «Jou souis assez riches hom de terre et de tresor d'argent, et assez me tient-on en mon pais pour gentil hom». Ὁ αὐτοκράτωρ προσποιεῖται ὅτι θὰ συμβουλευθῇ τοὺς βαρόνους του καὶ θὰ συμφορῶθῃ πρὸς τὴν γνώμην των. Τούτου γενομένου πείθεται δὴθεν εἰς τὰς συμβουλὰς των καὶ ἀποφασίζει ν' ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν τοῦ Βουλγάρου καὶ γελῶν ὑπὸ τὸ γένειόν του ἀποτείνει τὸν λόγον αὐτῷ ὡς ἐξῆς «Esclás je vous doins ma fille par tel maniere que Dieu vous en laist joir et vous otroie toute la conquete de terre que nous avons faite iceli par tel maniere que vous en serés mes hom et m' en servirez; et si vous otroit avoec Blaquila-grant (δηλ. τὴν μεγάλην Βουλγαρίαν) dont je vous ferai Signour, se Dieu plaist».

(ἀκολουθεῖ.)

ΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

(Ἐν ταῖς δημοσίαις ἐξετάσεσι.)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα ἄγαν μοι Σεβαστοὶ ἑφοροὶ καὶ Δημογέροντες φιλόμουσοι κυρίαὶ καὶ κύριοι.

«Ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοντι ἔχει μελιττόεσσαν εὐδίαν».

(Πινδ. Ὀλυμπ. Α. 157—159).

Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν (Πινδ. Ὀλυμπ. Α. 1214 τῶν μὲν ἀρχαίων ἀγῶνων φέρτερος ὁ τῶν Ὀλυμπίων τῶν δὲ σχολικῶν ἀγῶνων φέρτατος ὁ ἀγὼν τῆς σήμερον ἡ ἡμέρα τῶν ἐνιαυσίων δοκιμασιῶν ἐπέστη, ἡ ὥρα τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἤχη-

σε καὶ στέφανοι ἐξ ἀγριελείας καὶ δάφνης φυτῶν αἰθαλῶν, στέφανοι προγονικοὶ ἀθανάσιαν προσημαίνοντες καὶ δόξαν ἀληθὴ ἀποπνέοντες τοῖς νικηταῖς πρόκεινται ἄγχι τ' ὦ Βάρνης εὐανδροκοῦροι (Τυρτ. προτρ). «Ὁ νικῶν» κατὰ τὸν ὑψηλὴν καὶ ὑπατον τῶν ἱστοριῶν πάντων τῶν ἐθνῶν Πίνδαρον «λοιπὸν ἀμφὶ βίοντι ἔχει μελιττόεσσαν εὐδίαν» οἱ ἀγῶνες ὀνομάζονται ἐξετάσεις, ὁ τόπος αἰδοῦσα ἐλληνίδων παρθένων καὶ οἱ ἀγωνισταὶ μαθηταὶ τῆς Ελλ. Σχολῆς ἢς τὴν διεύθυνσιν εἰς τὸν μετὰ τῆς προσηκούσης συναισθήσεως ὑψηλοῦ καὶ δυσσεκπληρώτου καθήκοντος ἐμφανιζόμενον ἐμπροσθεν ὑμῶν πάντων καὶ πασῶν ἐνεπιστεύθη ἀγρυπνὸς τῶν τιμολφῶν Σχολικῶν πραγμάτων φύλαξ Σεβαστῇ μοι Εφορείᾳ, καὶ περὶ ἢς Σχολῆς καὶ σχολικῶν ἐν γένει ἔχω καθήκον νὰ εἰπω σχετικὰ τινα, εἴτα δὲ συμπάντως τῇ περιστάσει κλείσω τὸν λόγον διὰ προτρεπτικῶν τινῶν πρὸς τοὺς ἀποφοιτῶντας παραγγελημάτων.

Αἱ μὲν ἐγγραφαὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου π. ἔ. (91) αἱ δὲ ἐργασίαι ἀπὸ 25 ἰδίου μηνὸς Αὐγούστου συνωδᾶ ἀναλυτικῷ προγράμματι, συνταχθέντι ὑπ' ἐμοῦ, ἐπικυρωθέντι ὑπὸ τῆς Σ. Εφορείας καὶ συνυπογραφέντι ὑπὸ τῶν ἀγαπητῶν μοι συναδέλφων. Τοῦ προγράμματος τούτου οὐδεμία παραλλαγὴ μέχρι τέλους τοῦ σχολικῆς ἔτους ἐγένετο, ἀκριβὲς δὲ αὐτοῦ ἐφαρμογή. Τὸ Σχολαρχεῖον, εἴτε Ἡμιγυμνάσιον ὅπως καλεῖται κατηρτίσθη ἐκ τριῶν τάξεων τῆς ἀνωτάτης ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὴν Βαν Γυμνασίον τῶν καλῶς ὀργανισμένων ἐλλ. γυμνασίων. Μαθηταὶ δὲ ἐνεγράφησαν ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου μέχρι τῶν ἀρχῶν ὁρίου 45, ὧν 19 εἰς τὴν Αην, 16 εἰς τὴν Βαν καὶ 10 εἰς τὴν Γην. Καὶ ἐκ μὲν τῶν μαθητῶν τῆς Γης ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἔτι τοῦ σχολικῆς ἔτους ἀπεχώρησεν εἰς ὁ Δημοσθένους Σιδεράκης. Ὁ δὲ ἐκ τῆς Αης εἰς ἐκ τῶν τῆς Βας καὶ εἰς ἐκ τῶν τῆς Γης τόσον ἀτάκτως ἐφοίτησαν, ὥστε θεωρῶ ἀνάρηγμα νὰ ἐκλάβω αὐτοὺς ὡς μαθητὰς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπουσιῶν ἐπερβαίνοντος τὰς 350 ἄρας. Παραλείπω τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν καὶ τὰ τῶν πατέρων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, πρὸς οἷς ὁ ἴδιος μετέβαινον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, καὶ παρεκάλουν ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως τῶν φοβομένων τὴν Σχολὴν μαθητῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἢ τε Σ. Εφορεία καὶ ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς ἐφ' ὕδατος ἐγράψαμεν. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατὰ διδασκαλὸν καὶ τάξιν ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: Α. Καταξίας Βουλγαρικὰ καὶ εἰς τὰς τρεῖς τάξεις Α. Παπαδόπουλος ἐδίδασκεν εἰς μὲν τὴν Αην τάξιν Ἑλληνικὰ (Ξενοφάντα), ἐκθέσεις καὶ ὁρθογραφικὰς ἀσκήσεις, Γεωγραφίαν, Φυσικὴν Πειραματικὴν, καὶ Γαλλικά. Εἰς δὲ τὴν Βαν Γεωγραφίαν Βυζαντινὴν Ἱστορίαν καὶ Ἱερά. Εἰς δὲ τὴν Γην μόνον Ἱερά. Ὁ κ. Ι. Ἰωαννί-

δης Αριθμητικὴν Πρακτικὴν εἰς Αην Ἑλληνικὰ Ἰσοκράτην καὶ Λυσίαν, Θεωρητικὴν Αριθμητικὴν καὶ Γεωμετρίαν, Γεωλογίαν, Ορυκτολογίαν καὶ Λατινικὰ εἰς τὴν Βαν Θεωρητικὴν Αριθμητικὴν καὶ Αλγεβραν, Φυσικὴν Γεωγραφίαν καὶ Λατινικὰ εἰς τὴν Γην. Βγῶ δὲ ἐδίδασκεν Γενικὴν Ἱστορίαν καὶ Νεοελληνικὰ εἰς τὴν Αην ἐκθέσεις, ὁρθογραφικὰς ἀσκήσεις καὶ Γαλλικὰ εἰς τὴν Βαν Ἑλληνικὰ Δημοσθένην, Πλάτωνα Θουκυδίδην καὶ εἰς 4 ἐκ τῶν μαθητῶν Ὀμηρον καὶ Μεγάλην Γεωμετρίαν, Γαλλικά, Εμπορικὰ, Μυθολογίαν καὶ Γενικὴν Ἱστορίαν εἰς τὴν Γην.

Τὰ μὲν λοιπὸν μαθήματα ἐν σκελετῷ οὕτως ἔχουσι περὶ δὲ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως καὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν λέγω εἰς ὑμᾶς ὅτι αὕτη ὑπῆρξεν ἀνάλογος τοῦ χαρακτῆρος τῶν γνώσεων, τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς περὶ τὸ διδάσκειν μεθοδικῆς ικανότητος ἐκάστου τῶν διδασκόντων καὶ ἀνάλογος τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς δεκτικότητος καὶ ἀτομικῆς ιδιοφυΐας καὶ οἰκιακῆς ἀνατροφῆς ἐκάστου μαθητοῦ. Συνέβη δὲ ἐν τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ ὅ, τι πάντοτε συμβαίνει ἐν πάσαις ταῖς σχολαῖς, ἐγένετο δηλονότι ὅτι γίνεταί εἰς τὴν Γεωργίαν τὸ προῖον εἶναι ἀνάλογον τῆς ικανότητος καὶ φιλοπονίας τοῦ γεωργοῦντος καὶ ἀνάλογον τοῦ ἐριθώλου τῆς γῆς ἐξαιρουμένων τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.

Περὶ δὲ τῶν συναδέλφων μου ἀποφαινομαι ὅτι οἱ κ. κ. Ἰωαννίδης καὶ Παπαδόπουλος ὑπῆρξαν καλοὶ γεωργοὶ τοῦ παιδευτικοῦ ἐδάφους, οὐδεὶς καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων οὐδὲ λεπτόν καθυστέρησεν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ, συνεξήραμεν δὲ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς εὐαγγελικῆς εἰρήνης ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολικῆς ἔτους μέχρι σήμερον, χωρὶς νὰ προκύβῃ καὶ ἡ ἐλαχίστη δυσαρέσκεια μεταξὺ ἡμῶν. Μὴ ἀμφιβάλλετε δὲ ὅτι ὅπου ὁμόνοια καὶ ἀγάπη ἐκεῖ καὶ ἡ ἐργασία καρποφόρος ἀποβαίνει ἐνεκα τῆς ἀλληλοβοηθείας τῶν συναδέλφων «κατὰ δὲ τὸν παροιμιώδη ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ἰσχυρὴ καὶ ἀσπερ τετελειωμένον βασίλειον» κατὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν «εἰς ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλοῦ καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω γέγονα χαλκὸς ἤχων καὶ κύμβαλον ἀλαλάζον».

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπαγταροὶ συνδρομηταὶ ἡμῶν ὅπως σὺδανὶ πληρώσουσι τὴν συνδρομὴν τῆς «Οδησού» μὴ προσάγοντι αὐτοῖς ἐντυπον διπλότυπον ἀπόδειξιν ἐσσημῆσμένην τῇ σφραγίδι καὶ τῇ υπογραφῇ τῆς διεύθυνσεως.

Ἐκ τοῦ γραφείου.

Εν Βάρνη τη 25η Ιουνίου 1892.

Ο ΠΕΡΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ

Ὅπως δίκαιον εἶχον γράφοντες ὅτι τὰ γραφέντα ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος „Πλόδνφ“ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου, μετ' ὁποίας ἀγανακτήσεως ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν ἑλλήνων, ἐν Βουλγαρίᾳ πληθυσμῶν, καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ κατωτέρου ἄρθρου τῆς συναδέλφου „Φιλιππούπολις“ δημοσιευθέντος ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερῶν 20 φθίνοντος φύλλῳ αὐτῆς. Λυπούμεθα πολὺ ἀναδημοσιεύοντες ἐκάστοτε ἄρθρα τῶν βουλγαρικῶν συναδέλφων γεγραμμένα μετὰ πικρίας καὶ δὴ ἐμπαθείας κατὰ τοῦ ἰθαγενοῦς Ἑλληνικοῦ στοιχείου τὸ ὅποιον ἐν συνειδήσει τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντος τοῦ ἐργαζόμενου, οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων. Εἴμεθα πολὺ βούλγαροι καὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ θεωρῶμεν τὰ ὕλη καὶ ἡμῶν συμφέροντα ἀμέσως συνδεόμενα μετὰ τῆς πολιτείας. Εἴπομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι σεβόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν σημασίαν τοῦ γινώσκειν τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν ἐμπράκτως δὲ ἀποδεικνύομεν τοῦτο. Ὡς ἔθνος ὁμως ἀποτελοῦμεν ἰδιαιτέρας κοινότητος αἰτίνας συνφθὰ τοῖς καίμενοις νόμοις ἐξακολουθοῦσι βραίνουσαι τὸν προσρισμὸν αὐτῶν, οὐδὲν δὲ ἐπηρεάζομεναι ὑπὸ τῶν ἀξιούντων ἰσχὺν νόμου ἄρθρων ὡς ἐκεῖνο τῆς „Πλόδνφ“.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τῆς συναδέλφου „Φιλιππούπολις“ ἔχει ὡς ἑξῆς: „Τὸ ζήτημα τοῦ ἐξοστρακισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν συντηρουμένων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς τῆς Βουλγαρικῆς, ἡρξάτο συζητούμενον ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου. Ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ ἡ τιμὴ τῆς προτεραιότητος ἀνήκει καὶ αὐτοῖς τῇ συναδέλφῳ „Πλόδνφ“, ἣτις ἐν διστύλῳ ἄρθρῳ, καταμέστω ἐμπαθῶν καὶ βλαίων ἐκφράσεων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀκεραίας ἐφαρμογῆς τοῦ νέου περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου οὐδαμῶς ἀμελοῦσα τὸ μὲν νὰ συμβουλευσῇ τοὺς Ἕλληνας ὅτι συμ-

φέρων ἔχουσιν, ἀπολακτίζοντες τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, νὰ ἐκπαιδεύουσι τὰ τέκνα τῶν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν, τὸ δὲ ἀπειλοῦσα αὐτοῖς ποντελὴ κατάργησιν τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν ἰδιοματιῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἴαν νῦν δὲν ὑποχωρήσωσι.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπόσταγμα τοῦ ἄρθρου τῆς „Πλόδνφ“, ἀπὸ ἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ αἱ περιτταὶ ὕλαι, ὡς ἀνέμειξε τοῦ γράψαντος ἢ ἐμπάθεια. Θεωροῦμεν περιττὴν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῆς συναδέλφου, διότι αἱ σκέψεις αὐτῆς οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπίσημον ἀξίαν. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος κρέμαται ἐκ τῆς ἀποφάσεως ἢν θὰ λάβῃ ἡ κυβερνήσις, ἣτις δὲν εἶπεν ἀκόμη τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς. Βεβαίως ἡ κυβερνήσις εἶναι δεσμευμένη ὑπὸ τοῦ ψηφισθέντος, κυρωθέντος καὶ δημοσιευθέντος νόμου, ἀλλ' οἱ νόμοι, ὡς πάντα τὰ ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, μήτε τὸν τύπον τῆς ἀπolutου τελειότητος φέρουσι, μήδ' αἰῶνες εἰσι, ἀλλ' ὑπὸκινεῖται ἀρμόδιως εἰς ἀναστολὰς καὶ τροποποιήσεις, εἴαν ἡ ἀναστολή ἢ ἡ τροποποίησις αὐτῶν θεωρηθῇ ἀναγκαῖα ἢ συμφέρουσα εἰς τὸ κράτος διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον ἡθικῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς ἢ διεθνούς τάξεως“.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΒΕΛΤΣΕΦ.

Τὸ ἐν Σοφίᾳ καταρτισθὲν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος στρατοδικεῖον ἐξακολουθεῖ ἀνακρίνον ἕνα πρὸς ἕνα πάντας τοὺς κατηγορουμένους. Μετὰ τὸν Μιλάρωφ, Καραβέλωφ καὶ ἄλλους ἀνακρίνεται ὁ Ποπῶφ, ὅστις λέγει ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύργῳ συμβάντα κατέφυγεν εἰς τὸ ῥωσσικὸν αὐτόθι προξενεῖον ὅπου θεῖς ἑαυτὸν ἐν τῷ κιβωτίῳ ἐπιγραφόμενον „Ἀρχεὶα τοῦ Προξενείου“ ἐπιβιβάσθη ῥωσσικῆς τινοῦ κανιοφόρου ἀναχωρούσης εἰς Οδησσόν, καὶ ὅτι τὸ ἐν Κωνσταντινὸν ῥωσσικὸν προξενεῖον τοῖς ἐπρομήθευε χρήματα.

Ὁ Μιλάρωφ προσκληθεὶς κατὰ θέτει ὅτι τὸ σχέδιον τῆς συνωμοσίας εἶχεν ἀνακοινώσει εἰς τὸν Ζαγκῶφ, εἶπε δὲ ἐκ νέου ὅτι αὐτὸς διαργάνωσε τὴν συνωμοσίαν, διότι ἦν ἐναντίος εἰς τὴν ἑνωσιν τῆς Ρωμυλίας, καὶ ἤθελεν ἡ Χερ-

σὸννησος τοῦ Αἱμοῦ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ἄλλας χεῖρας παρὰ εἰς ῥωσσικὰς καὶ τέλος ἀποδεικνύει τὴν ἀγαθὰς μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας σχέσεις, προστιθεὶς ὅτι πάντοτε κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ὅτι ἐφυλακίσθη ἐν Κερνοβάτ, ὁπόθεν ἔγραψεν εἰς τὸν (ἐπίσης κατηγορούμενον) Κρίτσωφ εἰς Βελεσά. Ὁ Ποπῶφ ἐδήλωσε ὅτι δις ἔσχεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ φρονευσῇ τὸν ἡγεμόνα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπραξε.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπαναλαμβάνεται ἡ δίκη καθ' ἣν ὁ Μιλάρωφ λέγει ἑαυτὸν ἀθῶνον διότι αὐτὸς ἀνεχάϊσε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνωμοσίας καὶ ὅτι δὲν ἐβοηθεῖτο ὑπὸ ξένης κυβερνήσεως ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν, διότι ὁ κόμης Ιγνατιὲφ ὡς ἀπλοῦς πρόεδρος τῆς σλαβικῆς ἀγαθοεργοῦ εταιρίας εἶναι ἰδιώτης.

Εἶτα ἐξεταζόμενος ὁμολογεῖ ὅτι ταῖς χορηγίαις τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πρώην πρέσβεως τῆς Ρωσσίας κ. Χίτροβο ἐξέδοτο ἐφημερίδα ἀπὸ τὰς 19 φεβρουαρίου μέχρι τῆς 9 αὐγούστου.

Εἶτα ἐξετάζεται ὁ Βασιλιέβιτς ὅστις κατ' ἀρχὰς ἀρνεῖται τὰ πάντα, ἀλλ' εἶτα ποιεῖται τινὰς καταθέσεις, εἰπὼν ὅτι οἱ ἐν Οδησσῷ πρόσφυγες ἐξύφανα τὴν συνωμοσίαν καὶ ἀπεφάσισαν τὴν δολοφονίαν. Ὁ Μιλάρωφ καταθέτει πάλιν ὅτι Ορβόνσκη τις ἐπρόκειτο νὰ σταλῇ εἰς Κωνσταντινὸν ὀπὼς φρονεῖ τὸν Βούλκοβιτς.

Εἶτα ἀναγινώσκεται μέρος τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Μιλάρωφ, ὅστις ἀρνεῖται νὰ εἴπῃ τίς ἦν ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Γκραφ ἀναφερόμενος.

Αἱ βόμβαι ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνου.

Μετὰ τὰς καταθέσεις ταύτας ἡ συνεδρίασις ἐλύθη ἐκ τῶν ἀνακρισεῶν ἐξάγεται ὅτι οἱ πλείονες τῶν ἀνακρινομένων ἀποφασιστικῶς ὁμολογοῦσι τὴν ἐνοχίαν αὐτῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιεύει ἐν τῇ „Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως“ τὴν ἀκόλουθον εἰδοποίησιν.

«Κατὰ τὸν τελευταῖον Φεβρουάριον εὐρέθη ἐν τῇ διαδρομῇ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου σάκκος ἐμπεριέχων σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀγγέλλον τοῦτο προσκαλεῖ τὸν ἰδιοκτήτην νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου, προσάγων τὰς ἀποδείξεις τῆς κυριότητός του ἵνα λάβῃ κατοχὴν τοῦ σάκκου. Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται προθεσμία μέχρι τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1893 παρελθούσης τῆς ὁποίας τὸ χρέμα περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου Ταμείου.»

— Ἡ «Σφομποδά» ἀναδημοσιεύει ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τὴν ὑπὸ τιναν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀναγραφείσαν εἰδησιν, καθ' ἣν ἡ Α. Β. Υψ. ὁ ἡγεμὼν ἐν τῇ ἐξ Εὐρώπης ἐπιστροφῇ, τοῦ θὰ διέλθῃ διὰ Ρωμουνίας ὅπου ὑποτίθεται ὅτιθὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ βασιλέως Καρόλου.

— Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν ἐν Βουλγαρίᾳ ἔχει περὶ τοὺς 500 δικηγόρους. Τούτέστιν ἀναλογεῖ εἰς 6300 ψυχὰς εἰς δικηγόρον. Εἴαν παραδεχθῶμεν ὅτι ἕκαστος τούτων κερδίζει ἐτησίως κατὰ μέσον ὅρον 4 χιλ. φρ. — τοῦτο δ' εἶναι τὸ ἐλάχιστον ποσόν διότι ὑπάρχουσι καὶ οἱ κερδίζοντες πλέον τῶν 30 χιλ. ἐτησίως θὰ εὐρωμεν ὅτι ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἐτησίως πληρώνει διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης 2 000,000 φράγκων Εὐθνή δικαιοσύνη.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ—Δημοσιεύομεν ἐν τῇ α' σελίδι τὸν λόγον τοῦ κ. Γοργίου ὃν ἐν ταῖς δημοσίαις προφορικαῖς ἐξετάσεσιν ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς σχολῆς ὡς διευθυντῆς τοῦ ἑλλήν. ἐνταῦθα ἡμιγυμνασίου, ἀσχετῶς ὅλως πρὸς τὰς ἀτομικὰς ἰδέας ἐκ δημοσιογραφικοῦ δέμῳλλον καθήκοντος ἐκ πηγάζοντος ἐκ τῆς ὑψίστης ἀρχῆς τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμῶν τ. ἐπρὸς τὴν πνευματικὴν τῶν σχολῶν ἡμῶν κίνησιν ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε παυσόμεθα δεικνύοντες τὸ δυνατόν ἐνδιαφέρον ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΠΩΛΗΣΙΣ—Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τζέρνο Μορέ» γράφουσιν ἐκ Τετῆν ὅτι τῇ δευτέρᾳ Ἀπριλίου ἐ. ἐ. συνήφθη τακτικὸν πωλητήριον μεταξὺ τοῦ Οσμάν Γιολοῦ, χωρικοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Μίκρα καὶ τοῦ Θεοδώρου Μίντζωφ κα-

(6) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (6)

O. Rentsch

Η ΤΥΦΛΗ ΑΗΛΩΝ

(Διήγημα)

→*←

Μετάφρασις Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

(Συνέχεια.)

Ἐν τῇ φλογερῇ τοῦ Σιγφρίδ Ζένσεν ψυχῇ δὲν εἶχε ἀκόμη ὡς τότε ἀνάβη βαθυτέρον τι αἰσθημα κλίσεως πρὸς τινα ἀντιπρόσωπον τοῦ ἑτέρου. Δυσκόλως περιηλθέ ποτε εἰς τὴν λατρείαν ὡραίας τινὸς γυναικός. Πάντοτε, ὅσκις χρῆζε, νὰ ἐνδιαφερόται πως, ἐγίνετο

πάλιν νηφαλιώτερος καὶ οὕτως ἐπέτα ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ δεσμεύηται ὑπὸ τῶν θελημάτων του. Ὁ Ζένσεν ἦτο μία τῶν φαντασιοπλήκτων ἐκείνων φύσεων, ὧν ἡ φαντασία βλέπει πάντοτε νέας εἰκόνας καὶ αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε πράγματι εἶνε ἐπιδεκτικαὶ σοβαραῖ, ἐμμόνου ἀντιλήψεως πρὸς τινα κλίσιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας.

Ὅτε δὲ τῇ ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν του, ὅτι ἡ ὡραία βαρονίσ Ερμίνη Wil-denberk εἶχεν ἐστραμμένον τὸ βλέμμα τῆς πρὸς αὐτόν, τότε ἰσθάνθη βεβαίως τὴν ὑπερρφάνειάν του ἐπαυρομένην, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη τίποτε περισσώτερον περὶ τούτου.

Ἡ βαρονίσ Ερμίνη μετὰ λύπης παρετήρησε, πόσῳ ψυχρῶς ὁ Ζένσεν ἀπεδέχετο τὴν ἀφωσιωμένην ἀγάπην τῆς, ἥτις

σχεδὸν ἀποθέσιν ἦτο. Ἡθέλησε νὰ δεσμεύσῃ «αὐτόν» καὶ τὰρ ἐγένετο «αὐτῇ» πέρα καὶ πέρα θῆμα τῆς δυνάμεώς του, ἀνευ θελήσεως παραδιδομένη μόνον εἰς τὴν ἐπήρειαν τῆς ἐπαρξέως του.

Ἡ ὅλη πλήρης ὁδὸν τοῦ ἀμφιβάλλοντος ἔρωτος εἶχεν ἴδῃ ὡς ἀποτελεσμα πειραιτέρω μεταβολὰς ἐν τῇ χαρακτηριστικῇ τῆς Ερμίνης. Ὅτε τὸ πρῶτον μόλις ἐτόλμα κατ' ἑαυτὴν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ σκέψις τῆς καὶ τὸ αἰσθημὰ τῆς μόνον εἰς τὸν εἰσέτι νεαρόν, ὡραῖον καλλιτέχνην ἀνῆκεν, τότε ἦτο ἀνέκφραστος ἡ εὐδαιμονία, ἥτις ἔκαμνε τὴν καρδίαν τῆς σχεδὸν νὰ μὴ πάλῃ.

Ἀλλὰ δὲν παρέμενε ἐπὶ μακρόν τὸ μακάριον ἐκεῖνο αἰσθημα ἐπικυριαρχοῦν. Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἔρωτος εἶνε τυφλός, ἀλλὰ καὶ τὸσῳ ὀξυδερκῆς ἐν τούτοις. Μετὰ λύπης ἀνεγνώρισεν ἡ ἐρώσα

κόρη, πόσῳ ὀλίγον συνεμερίζετο ὁ Ζένσεν τῶν αἰσθημάτων τῆς. Καὶ ἔπειτα ἐπῆλθεν ἡ ἀγωνία καὶ ἡ πάλῃ τῆς ἐλπιζούσης περὶ φύβου ψυχῆς, μὲ ὅλον ἐκεῖνον τὸν πόνον καὶ τὴν ἀδημονίαν καὶ τὴν ἀνάγκην ἐκείνην τῆς χειμαζομένης καρδίας, τὴν συχνάκις ἐκρηγνυμένην εἰς ἀπελπίσιν, ὅπως δὲν δύναται νὰ τὰ περιγράψῃ ἢ γραφῇ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων τις μόνον τότε ἔχει ἰδέαν, ὅσκις τοιοῦτόν τι διέσσειε μανιωδῶς ἄλλοτε ποτε καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων τὴν ὑπαρξιν.

Οἱ γονεῖς τῆς Ερμίνης παρετήρουν μετὰ πικρίας, ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῆς θερμῆς ἡγαπημένης κόρης ἡλλοιοῦτο. Δὲν ὕπαιπτεῖοντο ὅμως τὸ ἐλατήριον τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης, διότι μὲ ὅλον τὸ ἀπεριόριστον, τὸ ὅποιον φέρει μετ' ἑαυτῆς ἀληθῆς, ἐμπάθης, στοργῇ, διεφύλαξε

τοίκου Τέτεβεν. Κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦτο ὁ Οσραν πωλεῖ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ρουμπιὲ πρὸς τὸν Μίντzwφ ἀντὶ τοῦ ποσοῦ διακοσίων φράγκων. Τὸ πρᾶγμα εἶναι: τόσον σκανδαλώδες ὥστε ἀπορεῖ τις πῶς αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐπελήφθησαν τῆς νομίμου καταδιώξεως.

ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.—Χθὲς ἐν τῇ μέσῳ πλήθους ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῆς Α' ἀστικής Σχολῆς παρατινόμεναι μέχρι τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τὴν νενομισμένην ἱεροτελεσίαν ὁ κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος διευθυντὴς αὐτῆς κ. Θεόδωρος Βαφειάδης πρὶν ἢ ἐκθέσῃ τὰ ἐν τῇ σχολῇ πεπραγμένα ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ ἐλλήπτῳ ἡμίλῳ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς παιδείας ἀποδείξας ταύτην ὡς βάσιν ἐφ' ἣς ἐδράζεται ἡ τε μέση καὶ ἀνωτέρα παιδείς ἐπομένως παρώτρυνε τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρυθμίσιν τῶν παρ' ἡμῖν ταύτην ἐπιδικόντων σχολείων. Περὶ τῶν μαθημάτων ἐν γένει ὁμιλήσομεν ἐν προσεχεῖ φύλλῳ μετὰ τὸ τέλος δηλονότι τῶν ἐξετάσεων τῆς ῥηθείσης σχολῆς.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ

Επιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης.

ΟΙ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΙ.—Κατὰ τὴν παροιμίαν: «ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν κλέπτην ἀλλὰ καὶ τὸν οἰκοκύρην», οἱ ἀσυνείδητοι καὶ βλάκες πλαστογράφοι περὶ ὧν ἱκανὰ εἶπεν ἡ Οδησσοῦς, ἐν τῇ διαπράξει τῆς πλαστογραφίας τῆς ἐντίμου υπογράφης τοῦ εὐσυνειδήτου καὶ εὐκρινούς διδασκάλου κ. Ν. Νικολαΐδου πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς «Οδησσοῦ» διὰ τῆς μεταδόσεως ψευδοῦς εἰδήσεως ἀφῆκαν τοσαῦτα ἴχνη καὶ τόσας ἀποδείξεις, ὥστε οὐδ' οὐτοὶ κατάρθωσαν νὰ ὑπερασπισθῶσι κατὰ τῆς δικῆν κεραυνοῦ ἐνσκηψάσης κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατακραυγῆς καὶ διαμαρτυρήσεως τῆς ἐν Πύργῳ κοινῆς γνώμης μηδ' αὐτῶν τῶν εὐσυνειδήτων προστατῶν καὶ φίλων τῶν ἐξαιρουμένων. Ναι, οἱ λογιῶτατοι πλαστογράφοι οἱ διδάσκαλοι τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς τῶν τέκνων τῆς ἐν Πύργῳ Κοινοῦτος ἐλησμώνησαν ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ θριαμβεῖ ἐπιτέλους ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἐξελέγχεται δὲ ἡ ἀτιμία καὶ ἡ ἀδικία. Ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαίας ἡμῶν ἀγανακτήσεως ζήλω καὶ ἐνθουσιασμῷ ἀποκαλύπτομεν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι οἱ δύο ἔνο-

χοι, ὅτε πλαστογραφίσεις ἀντὶ ἐκατὸν χρυσῶν φράγκων καὶ ὁ μετρήσας τὸ σημαντικὸν τοῦτο ποσὸν διὰ τῶν φιλαργύρων αὐτοῦ χερῶν, εἴνε αὐτοὶ ἐκείνοι καθ' ὧν διαμαρτύρεται ἡ κοινὴ ἐν Πύργῳ γνώμη, προδίδει ἢ ψυχολογικῇ αὐτῶν κατάστασις καὶ καταδικάζουσι αἱ ἀναμνησθήτεοι γραπταὶ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας κατέχομεν καὶ αἱ καταθέσεις ἀξιόπιστων καὶ εὐσυνειδήτων μαρτύρων, εἴνε τέλος οἱ δύο διδάσκαλοι, οἱ δικῆν δηλητηριωδῶν ἐχίδνων παρεισδύσαντες ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς ἐν Πύργῳ Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος. Διακηρύττοντες ὅτι κατέχομεν ἠθλητικὰς ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς αὐτῶν ἐκ καθήκοντος ἐκλιπαροῦμεν τὴν Σ. Κοινοῦτητα καὶ ἰδίᾳ τὴν ὑπὸ τὴν προδρείαν τοῦ εὐσυνειδήτου καὶ κριτικώτατου κ. Δ. Χαραλάμπους ἐφορίαν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας προτιμᾶται τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἀτομικοῦ, ὅπως ἐγκαίρως ἀπολύσῃ τῶν καθηκόντων αὐτῶν τοὺς γνωστοὺς αὐτῇ διδασκάλους, ὅπως μὴ γεννηθῶσι κατόπιν ζιζάνια, ὅτε ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἀνακοινωθῇ σὲνταχοῦ τῆς Βουλγαρίας ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, ὅπως μηδὲν αὐτῶν ἀπατωμένη ὑπὸ τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ὑπουλότητος τῶν ἐν λόγῳ ἐξυπνῶν βλακῶν ἀνθρωπαρίων τῶν ἐν οὐ παικτοῖς παιζόντων, δεχθῇ αὐτοὺς ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν τοῦ περὶ διδασκάλων βουλγαρικοῦ νόμου ἀπαγορευόντος τοῖς πλαστογράφοις τὴν ἐξάσκησιν τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Εν Πύργῳ 18 Ἰουνίου 1892.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρα ἔκθεσις «Οδησσοῦ»).

Βουδαπέστη, 23.—Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Βάσζαρι ἠμίλησεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Μεγιστάνων περὶ τοῦ ζητήματος τῶν μικτῶν γάμων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκήρυξεν ἀπαράδεκτον τὴν πρότασιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ θέλει λάβει ἐπ' ὧν τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ νόμου τοῦ 1868.

Παρίσιον.—Παρὰ τὰ θρυλλούμενα διὰ τοῦ «Γαλάτου» ὅτι ὁ Μούν-

τερ προέβη εἰς παρατηρήσεις τινὰς πρὸς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς στέψης τοῦ ἀγάλματος τοῦ Στρασβούργου, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας καὶ τῆς διὰ σημαῖων περιβολῆς αὐτοῦ, αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας σχέσεις μένοντι ὡς ἦσαν. Οὐδὲν ἐπείσδιον ἡγήθη ὁ δὲ Μύνστερ εἰς οὐδὲν διάβημα δυνάμενον νὰ τροποποιήσῃ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ προέβη.

Εν τῇ Βουλῇ τῆς περὶ τῶν ναυτικῶν πιστώσεων συζητήσεως ἐξακολουθοῦσης ὁ Βρισσὸν ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ναυτικοῦ καθιστὰ δύσκολον τὴν ἐπιστράτευσιν τῶν πλοίων. Ὁ Καβενιάκ διακηρύσσει ὅτι αἱ πιστώσεις εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, προσέβη δὲ ὅτι χρειάζονται 250—300 ἑκατ. ὅπως τὸ ναυτικὸν τεθῇ ἐν ἰσῇ μοίρᾳ πρὸς τὸν στρατόν. Τὰ ταχέως βολῆς πυροβόλα ἐὰν δὲν εἶναι ἀνώτερα δὲν εἶναι τοῦλάχιστον κατώτερα τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Χριστιανία.—Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Νορβηγικῆς διαίτης ὁ βασιλεὺς ἐπιμένει εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ ὅπως κυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ ιδρύσεως ἰδίας Νορβηγικῆς προξενικῆς διοικήσεως.

Μαδρίτη.—Ὁ ὄχλος τῆς Καλαώρας ἀπεπειράθη ν' ἀπελευθερώσῃ τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθησαν κατὰ τὰς ταραχὰς ἐπὶ τῇ μεταφορᾷ τῆς ἐπισκοπῆς εἰς Λαγγρόμο. Οἱ ταραξίαι ἐπυρπόλησαν οἰκίας τινὰς, ἐκύκλωσαν τὴν χωροφυλακίαν ἐπέτελσαν διὰ λίθων κατὰ τῶν οἰκῶν τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Πετρούπολις.—Ἡ τελευταία περὶ χολέρας ἐκθεσις ἔχει ὅτι ἐν Σαρατῶφ ἀπὸ 23 Ἰουνίου μέχρι 2 Ἰουλίου εἴκοσι κρούσματα δύο θάνατοι εἰς ἰαθεῖς. Ἀστραχάν 2 Ἰουλίου 19 κρούσματα.

Λονδίνον.—Ἐκλεγέντες μέχρι τῆς 6 ἐσπέρας 18 συντηρητικοὶ ἐκτὸς τοῦ Γκόρστ, 6 ἐνωτικοί, ἐν οἷς ὁ Γκῶσεν, 8 Γλαδστονικοί.

Σάν-Παύλο.—Ὁ στρατὸς διέλυσε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν διαδήλωσιν τῆς Ἰταλικῆς παροικίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προσφάτου συγκρούσεως Σάντος μεταξὺ τῶν τελωνοφυλακῶν καὶ τοῦ πληρώματος Ἰταλικῶν ἱσποφόρων. Πολλοὶ ἐφονεύθησαν. Ὁ στρατὸς περιώσθη εἰς τοὺς στρατώνας.

Βιέννη.—Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησε μετὰ μεσημβρίας εἰς Εβεντάλ.

Μπέργεν.—Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θαλαμηγού Καίσαρ τὰ κανονοστάσια ἐχαίρεισαν. Μετὰ τοῦ ἑτέρου Liegfried ἐξηκολούθησαν τὸν πλοῦν μετὰ μεσημβρίας διὰ Δρόνθειμ ὅπου ἀφικθήσονται αὔριον ἐσπέρας.

Λιόβονογρον.—Τ' «Αρβούργεια Νέα» κηρύσσουν ὅτι ὀφείλουσι ν' ἀποκρούσωσιν ὅπως διαδώσῃ τὰ πρόσφατα ἄρθρα τῆς «ΒορειοΓερμανικῆς» προσέβη δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Φραγκφούρτης τὸ ἐν τῶν ἄρθρων αὐτῶν συντάξεν αὐτὸς ὁ Καπρίβης.

Ρώμη.—Τὸ «Στέφανι» ἀγγέλλει ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ κανονιοφόροι αἰτνεὺς σταθμεύουσιν ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀμερικῇ διετάχθησαν νὰ πλεύσωσιν εἰς Πιον-Ιανέρον.

Πετρούπολις.—Ὁδερμία εἰδησις ἐλήφθη περὶ τοῦ διῆεν συμβάντος εἰς τὸν μέγαν Δοῦκα Βλαδίμηρον ἀτυχίματος. Οὗτος ἐξακολουθεῖ ταξιδεύων, ἐπεδωρήσε χθὲς τὸν στρατόν τοῦ Καργοπόλ.

Λονδίνον.—Ἐξελέγησαν 65 συντηρητικοὶ 10 ἐνωτικοὶ 48 Γλαδστονικοὶ οἵτινες κερδίζουν 13 ἑδρας ἐν ὧ οἱ ὑπουργοὶ 7.

Ρώμη.—Ὁ Ἰταλὸς ἐπιτετραμμένος ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Βραζιλαντὴν κυβέρνησιν ὑπόσχεσιν ταχείας ἱκανοποιήσεως διὰ τὸ συμβάν τοῦ Σάντος.

Μαδρίτη.—Ἡ Καλαώρα ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας ἐνεκα τῶν ταραχῶν σχουσῶν ὡς ἀφετηρίαν τὴν μετὰθεσιν τοῦ ἐπισκόπου Καλαώρας εἰς Lagrans.

Παρίσιον.—Περὶ χολέρας μέτρα λαμβάνονται καίτοι ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας εἶναι καλὴ, ἐκτὸς κρησμάτων τινῶν χολέρας νόστρας ἐν τοῖς περιχώροις, ἐνεκα τοῦ ὕδατος τοῦ Σικουάνα.

Βιέννη, 24. Κατὰ συμβουλίαν ἱατρῶν ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας μεταθήσεται προσεχῶς εἰς Κάρλσμπατ.

Κατὰ τὴν Πολ. Ἀνταπόκρινιν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποίησε τῇ ὑπουργείᾳ Βιέννης τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Δαχόφει πρὸς παρεμπόδισιν εἰσαγωγῆς πολεμοφοδίων.

Αθήναις.—Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον προτείνει κάθαρσιν 11 ἡμερῶν διὰ τὰς ἀπὸ Βατούμ μέχρι Κούμ—καλὲ προελεύσεις αἰτνεὺς δὲν ἐπέστησαν τοιαύτην ἐν Τουρκίᾳ, καὶ ἐπιτήρησιν 5 ἡμερῶν διὰ τοὺς λιμένας Βηριτοῦ μέχρι Ἰόνης.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ ὑποφαινόμενος γνωστοποιᾷ ὅτι ἐπισκευάζω ῥαπτομηχανὰς οἰουδήποτε συστήματος, μετ' ἐρμηνείαν ἐγγύτην διὰ τὴν ἀσφαλὴ καὶ κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν.

Οἱ βουδόμενοι ἀποταθήτωσαν ἐμὸν διαμένοντι ὀλίγον τι ἀνωτέρω τοῦ πρώην καταστήματος τῆς Με Φανίης.

Εν Βάρνῃ τῇ 25 Ἰουνίου 1892.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΜΠΕΡΤ.

ἐν τούτοις ἡ ἐρώσα παρθενικὴ καρδιά τὸ μυστικὸν τῆς ἐπὶ μήκιστον ἀνέναντι τῶν πλησιεστάτων τῆς συγγενῶν.

Πόσῳ ταχέως ἐν τούτοις παρήλθεν ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ εὐθυμία καὶ ἡ εὐδιαθεσία τῆς Ερμίνης πρὸς τὰ μεθυστικὰ καὶ ἐξεγερτικὰ διασκεδάσεις τῆς ἐποχῆς, τὰς ὁποίας αὐτὴ μόνον τόσῳ ὀλίγον καιρὸν ἀπῆλause.

Αἰφνης δὲν ἤθελε πλέον νὰ ἐξέρχεται τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ ὥρας ἐκάθητο ἐν τῷ χειμερινῷ κήπῳ καὶ ἐρρέμβαζεν.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ παρετηρήθη, ὅτι ἐξηγριότο ἐνίοτε, ὥστε οἱ περὶ τὴν νεαρὰν κυρίαν ἤρξαντο σοβαρῶς νὰ συλλογίζωνται. Εἰς τὴν φυσικὴν ἐκείνην κλίπῳ ἐκκεντρικὴν προδιάθεσιν προσετέθη ἡδη τὸ ἐνδομύχως καταβιβρώσκον ἐκεῖνο πάθος. Ἡτο τρομερὸν νὰ ἴδῃ τις κατὰ τοιαύτας στιγμὰς τὴν Ερμίνην Vil-

denbergk — ἀπὸ μιᾶς ἐκκεντρικότητος εἰς τὴν ἄλλην μεταπηδῶσαν, ἐν τῇ καταφανῶς φρενίρει αὐτῆς εὐθυμίᾳ γελάσαν καὶ ἔπειτα ἀμέσως μεταβαίνουσας εἰς ἀσθενικοὺς θρήνους, λαμβάνουσας δὲ πάντοτε πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν ἐκ τίνος ἀσημάντου γεγονότος. Πρὸς τοῦτοις ἐβασάνιζε τοὺς ὑπὲρ τὰς καὶ τοὺς γονεῖς μετ' ἐκτάκτου ὕψους ἀδυνάτους παρακλήσεις.

Οὕτως ἐπεθύμει τώρα συχνὰ ν' ἀκούσῃ τὴν ἀηδόνα, ἣν σχεδὸν εἶχε λησμονήσει, νὰ ψάλλῃ, μολονότι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὴν κατορθώσῃ.

Εἰς μίαν τῶν στιγμῶν ἐκείνων τῇ ἐπὶ πλῆθος εἰς τὴν μνήμην αἱ λέξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ τοῦ ἐπαύλεως, περὶ τοῦ σκληροῦ μέσου, τὸ ὁποῖον μεταχρῆζοντο ἵνα ἐξαναγκάσωσιν τὰς αἰχμαλώτους ἀηδόνας, νὰ ψάλλωσι. Διέταξε τὸν θα-

λαμηπόλον τοῦ βαρόνου νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ. Οὗτος σκληρὸς ὢν χαρακτῆρ, δὲν ἐβράδυνε — τὸ μικρὸν ζῆλον ἐστερήθη τοῦ φωτὸς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ διὰ τίνος πυρῶν θείσης βελόνης.

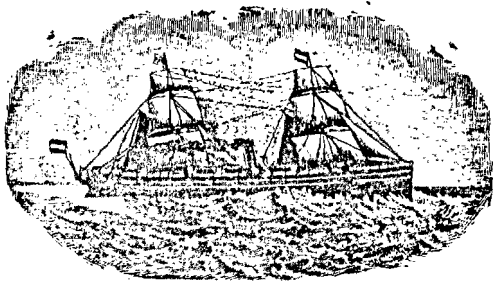
Καὶ ὅτε τοῦτο συνῆθη, καὶ τὸ δυστυχὲς μικρὸν, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν σκληρὰν διαδικασίαν οὐδένα φλόγγον ἐξέφερεν, ἔτρεπε καὶ ἔσπαιρεν ἀπὸ φοβεροῦς πόνους, καὶ μόλις ἠδύνατο νὰ κρατῇ ἐπὶ τῶν μικρῶν του σκελῶν, τότε μετέβαλε γνώμην καὶ ἰσχυρὰ ὀδύνη εἰσέδυνε διὰ τῆς καρδίας τῆς ἠθικῆς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. Ἐκτόπησε τὸν θαλαμηπόλον κατὰ πρόσωπον, διότι ἐξετέλεσε τὴν θέλησιν τῆς. Ἐν ἀπηλλομενῇ ἀγωνίᾳ παρεπονείτο καὶ ἐκλαίει καὶ ἐπὶ μακρὸν δὲν ἠδύνατο νὰ παρηγορηθῇ.

Ἡ κατάστασις τῆς Ερμίνης καθίστατο

ὁσημέραι ἐπιφοιτωτέρα, οὕτως ὥστε συσυνεβουλεύθησαν τὸν ἱατρόν. Οὗτος, ὅστις ἐν ἀκατανόητῳ ἀμύλωσιν, ὡς καὶ οἱ γονεῖς τῆς, δὲν διέγνω τὸ πραγματικὸν πάθος τῆς νεαρᾶς γυναίκος, ἤ'ελε ν' ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτῆς ὅλας τὰς συγκινήσεις καὶ τὰς στενοχωρίας, καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ διακοπῇ καὶ τὰ μαθήματα τῆς μουσικῆς.

Πόσον ἐτρόμαξαν ἐν τούτοις αἱ τετὸν ὀλημένοι γονεῖς, ὅτε ἡ Ερμίνη μετὰ πάθος τοῖς διεξήρξεν, ὅτι προτιμότερον ἤθελε ν' ἀποθάνῃ ἢ νὰ διακόψῃ τὰ μαθήματα τῆς μουσικῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΥΡΓΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ
MESSAGERIES MARITIMES

Ἐξαγωγή καὶ εἰσαγωγή μέσων τοῦ λι-
μένος «Πύργου» διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς
ἐταιρίας ταύτης, ἡς τὰ ἀτμόπλοια ἐξυπη-
ρετοῦσι τὸ πλεῖστον τῶν λιμένων.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορος τῆς Ἐταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

«British-Forcing» Marine Insurance
Company (Limited).

Ὑποπράκτωρ ἐν Πύργῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΖΗ

GERMANIKH ATMOPL. ETAIRIA
«DEUTSCHE-LEVANTE-LINE»
de Hambourg.

Ἀτμόπλοια τακτικά κατ' ἐνδεῖαν μεταξὺ
Ἀμβούργου, Ἀμβέρσας καὶ τῶν λιμένων
τῆς Ἀνατολῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ
τοῦ Πύργου.

Μεταφορὰ πραγμάτων κατ' ἀποκοπὴν
ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Γερμανίας δι' ἀπα-
σαν τὴν Βουλγαρίαν.

Δι' ἐκτενέστερας πληροφορίας ἀπευθυν-
τέον τῷ Κ-φ

ΓΕΩΡΓΙΩ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορι τῆς Ἐταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΒΑΤΟΥΜΙΟΥ

φέροντα τὸ γνωστὸν σημεῖον τῶν δώ-
δεκ Ἀντώνων. — Διαρκὴς ἐν Πύργῳ: 10000—
20000 κιβωτίων.

Ἀντιπρόσωπος: Γ. ΜΠΕΖΗΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἐν γένει καταναλισκόμενα εἶδη
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ενεργούντων πράξεις ἐπὶ τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ τόπου,
ιδίως τῶν γεννημάτων.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΚΛΑΔΟΣ: Προμηθειῶν καὶ Ἐξαποστολῶν ἐμπορευ-
μάτων, εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἀπὸ βαγωνίου μέχρις ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου
ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τάναντα.

ΑΔΙΑΠΟΡΕΥΤΑ: Γαλλιστὶ, Γερμανιστὶ, Ἰταλιστὶ, Ἑλληνιστὶ, Βουλγαριστὶ,
Ρωμανιστὶ καὶ Τουρκιστὶ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: Bési.—Bourgas.

TAXYTHS

ΦΙΛΟΚΑΛΛΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΑΡΝΗ

Ὁδὸς «Παρούση» ἀριθμὸς 535.

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

Ποικιλία χαρακτήρων ἐν οὐδενὶ ἀπαντῶσα τῶν τυπογραφικῶν
τῆς Βουλγαρίας. Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγεληθροῖς
ἀρραβάνων, γάμων καὶ ἐπισκεπτῶν ἐν οἰανδήποτε
τοῦ ἡμερονεκτοῦ ὥρᾳ.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστή-
ματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτά-
των χρωμάτων ἀνελαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς
Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσικὴν
καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἰανδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν:

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ
ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΑ, ΠΡΟΣΦΑΝΤΙΣΜΟΝ, ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ,
ΠΡΟΣΚΗΝΙΣΜΟΝ, ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ,
ΠΡΟΣΚΗΝΙΣΜΟΝ, ΔΗΛΟΥΣΙΩΝ, ΚΤΛ ΚΤΛ ΚΤΛ.

ΕΝΟΜΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 19 Ιουνίου 1892.

Ἐπικαταλλαγή { Πωλήσεις ἀργυρ. μὲ χρυσὸν % 2.10
Ἀγοραὶ , , , , % 2.45

	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ῥωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	254	—	262	256	—
φράγκ. χρυσᾶ	100	—	100	75	—	65
Αὐστρίας χαρτ. φινρ.	100	209	95	212	15	210
φράγκ. χρυσᾶ	100	—	100	35	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	122	85	123	95	123
φρ. χρυσᾶ	100	—	100	45	—	45
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ἑλβετ.						
φράγκα χρυσᾶ	100	99	70	100	20	100
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	25	12	25	20	25
φράγ. χρυσᾶ	100	—	100	50	—	15
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	22	70	22	92	—
φράγ. χρυσᾶ	100	—	100	60	—	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσᾶ	100	—	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.49 1/2					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1/10 ἑκάτον.
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρὸς 0.25 ἐκ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἀπέναντι
τῆς
ἀστυνομίας.

(HOTEL COMMERCIAL.)

ἐν τῷ κέντρῳ
τῆς
πόλεως.

ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σας

Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΝΕΟΔΗΜΗΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΥΑΕΡΑ.—ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.

ΦΟΙΝΙΞ

Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία κατὰ τῆς
πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἐταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν
ἐλευθεριῶν αὐτῆς ὥρων καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊὰς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμῆσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ I. M. MABI Πράκτορι ἢ κ. A. ΙΑΚΩΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῳφ — Δοβριτς
Αμοιρᾶ Βασιλείου — Καβάρνα

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασ-
σίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενα ἢ δι' ἱστιοφόρου, ταχὺς κανο-
νισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατιμῆσεις ἀσφαλιστρῶν πο-
λὺ μετριάσμεν.